

rimaire toestand zoo kort mogelijk zou duren. Deze leden betreurden, dat er bijkans tot het laatste oogenblik gewacht is met de indiening van het wetsontwerp tot voorziening in het regentschap. De wensch werd uitgesproken, dat alsnog dat ontwerp »binnen den tijd van eene maand" worde ingediend, want, werd gezegd, de mogelijkheid bestond, dat niet vóór het einde van 3 Mei de verklaring van art. 47 der Grondwet zou zijn geschied.

Vooraf ter vermindering van een niet wenschelijk antecedent zouden deze leden op de onverwijlde indiening van het bedoelde wetsontwerp prijs stellen.

Van eene andere zijde werd hiertegen opgemerkt, dat, indien de Regeering anders had gehandeld, de herstelling in den vorigen toestand door een volkomen noodeloozen omslag juist zou zijn vertraagd.

3. Een aanzienlijk aantal leden zagen in hetgeen tot dusver aan de Staten-Generaal is medegedeeld geen voldoende grond tot het nemen van het besluit, dat is voorgesteld. Zij achtten de mededeeling van meer objectieve feiten onmisbaar, waardoor voor hen een grondslag zou worden verkregen, om een besluit te kunnen nemen, waartoe zij zoo gaarne zouden medewerken. Zij vroegen of niet misschien in een onderhoud tusschen den Minister van Binnenlandsche Zaken en de Commissie van Rapporteurs eenig meerder licht zou kunnen worden verkregen.

4. Door eenige leden werd de wenschelijkheid betoogd, dat, wanneer de Koning, zooals zij hoopten, eerlang het Koninklijk gezag weder zal waarnemen, een wetsontwerp mocht worden ingediend tot voorziening in het Regentschap,

voor het geval, hetgeen God verhoede, Hij weder tijdelijk buiten staat mocht geraken de regeering waar te nemen. De Grondwet verzet zich tegen zoodanige indiening niet, hetgeen echter door andere leden werd betwijfeld.

Naar aanleiding van het voorgevallene in de afdeelingen besloot de Commissie van Rapporteurs den Minister van Binnenlandsche Zaken uit te noodigen in haar midden te verschijnen, ten einde omtrent den toestand van Zijne Majesteit zoo mogelijk eenige nadere mededeelingen te doen.

Zijne Excellentie heeft onmiddellijk met de meeste welwillendheid aan die uitnoodiging gevolg gegeven.

Uit het onderhoud met den Minister verkreeg de Commissie eenparig de overtuiging, dat op dit oogenblik voldoende reden aanwezig is om de verklaring af te leggen, dat het in art. 38 der Grondwet omschreven geval heeft opgehouden te bestaan.

Vastgesteld 2 Mei 1889.

VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

VAN SWINDEREN.

GLEICHMAN.

MEES.

PIJNAPPEL.

DE SAVORNIN LOHMAN.

J. E. N. SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE.